

- антимонопольне законодавство не дає можливості розширювати бізнес у рамках галузі;
- скорочення податкових витрат;
- полегшення виходу на світові ринки;
- залучення нових кваліфікованих службовців або ефективного використання потенціалу наявних менеджерів.

Стратегію скорочення використовують для цілеспрямованого згорання виробництва. На практиці підприємство може одночасно реалізовувати кілька стратегій [2, с. 177].

Таким чином, за постійного зростання швидкості ринкових змін уміння володіти часом є особливо актуальним. Швидкість, з якою підприємства пристосовуються до змін, модифікують свою діяльність, є значущим стратегічним конкурентним фактором, завдяки якому можна досягти переваг за багатьма стратегічно важливими показниками. Підприємства можуть одночасно здійснювати не одну, а декілька стратегій. Так, багатогалузеві компанії для одного виду товару можуть розробити стратегію глибокого проникнення на ринок (завоювання кращих позицій на даному ринку), для іншого вибрати стратегію розвитку ринку (вихід на освоєний ринок з новим продуктом) і т.д. Завдання керівництва полягає в тому, щоб при виборі стратегії всебічно врахувати конкретні умови і цілі бізнесу.

Список використаних джерел

1. Гудзь О.І. Стратегія розвитку підприємства: сутність та класифікація. Економіка і суспільство. 2018. № 8. С. 346-352.
2. Гура О. Л., Бобівський В. А. Стратегія розвитку підприємств в Україні. *Економіка та держава*. 2020. № 5. С. 175–181.
3. Гуржій Н.М. Особливості сучасних підходів до стратегічного управління розвитком підприємства. Глобальні та національні проблеми економіки. 2016. №14. С.344 - 347.
4. Єпіфанова І. Ю. Дзюбка М. Ю. Формування стратегії розвитку підприємства в сучасних умовах. Вісник ОНУ ім. Т.Г. Шевченка. 2017. Вип. 2 (55). С. 99-102.

Швец В. О., здобувачка вищої освіти 2 курсу, група ПУА-191

Науковий керівник – **Лашук О. С.**, к.держ.упр.

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

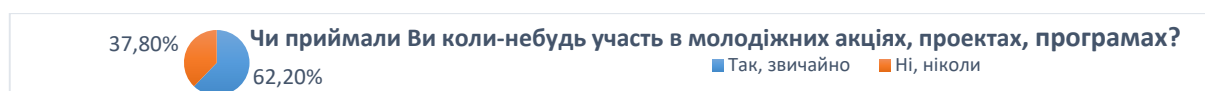
Обґрунтована молодіжна політика – це політика, яка формується на основі достовірних даних (статистичних, емпіричних, психологічних, маркетингових тощо) щодо становища молоді, її проблем і прагнень у конкретних містах і селах [1].

Формування молодіжної політики та організація молодіжної роботи на рівні громади передбачає врахування всіх наявних ресурсів та налагодження взаємодії спеціалістів різних сфер діяльності (освіти, культури, соціального захисту тощо), залучення до співпраці представників громадського сектору і бізнесу [2].

Метою дослідження було отримання даних про те, наскільки молодь бере участь в реалізації державної молодіжної політики, діяльності громадських і політичних об'єднань,

бачить можливості для самореалізації, оцінює свій конфліктний потенціал, а також які зміни бачить у молодіжній політиці.

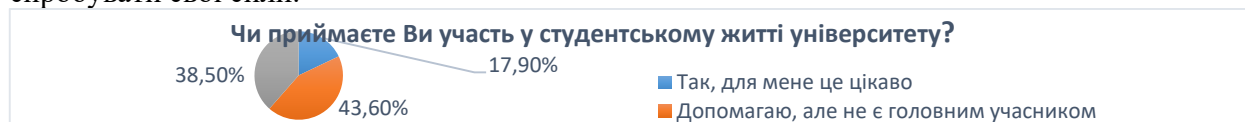
До опитування долучилося 156 осіб здобувачів Національного університету «Чернігівська політехніка», які успішно відповіли на запитання онлайн-анкети з 9 по 13 грудня 2020 року. Анкетування було проведене з метою аналізу молоді, щодо її готовності брати участь у молодіжній політиці та її зацікавленості в цій діяльності. Питання були побудовані таким чином, щоб виявити, чи цікавиться молодь питаннями політики, чи мають вони свої ідеї і, чи взагалі готові брати відповідальність та вести за собою інших людей. Далі будуть представлені діаграми з результатами дослідження в тому порядку, як були поставлені питання в анкеті.

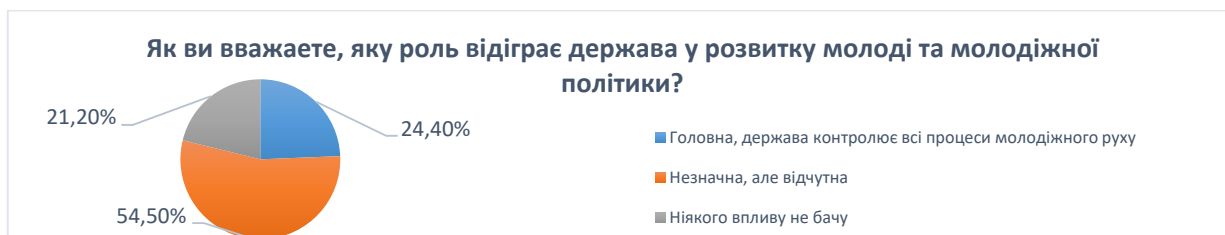
Дані респондентів на питання «Чи приймали ви участь в молодіжних акціях, проектах, програмах?» свідчать про те, що 62,2 % опитуваних вже брали участь в певних програмах для молоді. А це, в свою чергу вказує на те, що молодь дуже активна і вже сама цікавиться певними проектами, які реалізуються.

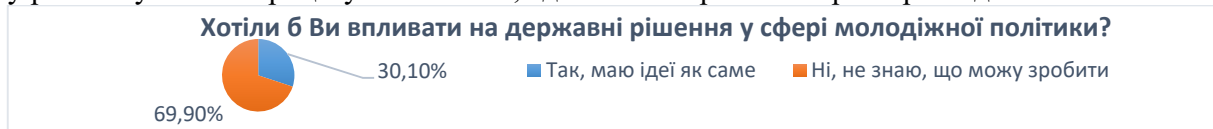
Більшість респондентів хотіли би брати участь у молодіжних проектах або навіть подумували над створенням власного, але наразі, ще не впевнені у своїх силах і роздумують над тим, як саме це можна реалізувати і чи варто взагалі. Така позиція зрозуміла, адже у багатьох ще не сформувався те поняття, чого саме хоче людина в цьому віці, тому важливо сам потяг до розвитку. Також можна звернути увагу на 18,6% - респонденти, які хочуть вести молодіжний проект у громадах, але не знають куди звернутися. Тому я вважаю, що потрібно більше говорити про ті програми, які представлені для молоді, робити акцент і на соціальні мережі, бо більшість молоді зараз активна саме там. Тому чим більше будуть говорити про такі можливості для молоді, тим більше буде активних людей, які захочуть спробувати свої сили.

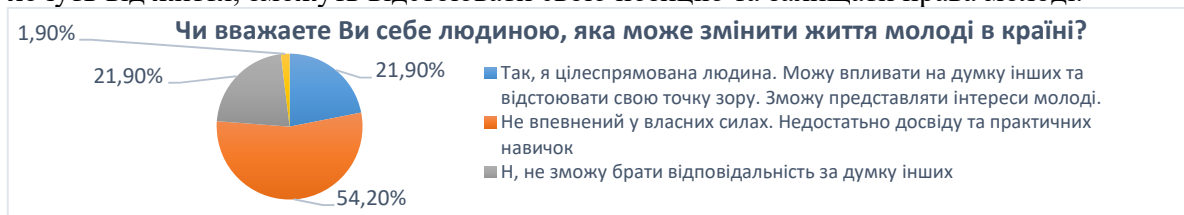
При проведенні дослідження виявлено, що 43,6 % респондентів приймають участь у студентському самоврядуванні, хоча не є головними учасниками. Але, така статистика вже говорить про те, що молодь цікавиться змінами, а університет – це саме те, що допоможе знайти себе та проявити. Зацікавленість – перший крок до нових висот.

Молодь вбачає певну зацікавленість держави у розвитку молодіжної політики та навіть проявляє певні дії, але все ж респонденти частіше за все бачать головну та вирішальну роль у розвитку такого процесу саме в собі, адже звикли робити перші кроки до змін.

Така статистика свідчить лише про те, що в молоді не має досвіду в роботі з державними структурами, адже це досить велика відповідальність, особливо, враховуючи той факт, що більшість респондентів віком від 17 до 18 років. Вони тільки починають шлях пізнання себе і свого покликання. Але 30,1 % респондентів мають ідеї та готові їх втілювати в життя у державних структурах. Це значний показник, загалом такі люди знають, що вони хочуть від життя, зможуть відстоювати свою позицію та захищати права молоді.

Дослідження показало, що молодь, як соціальна група – є дійсно досить активною. Вона хоче розвиватися та брати участь в житті країни, але ще не має практичного досвіду у владних структурах, тому свій потенціал реалізовує на базі університету, беручи участь в органах студентського самоврядування, або ж розвиває свої ідеї в соціальних мережах. Головною проблемою – є необізнаність в молодіжних програмах та проектах, які проходять.

Список використаних джерел

1. Пеша І. В. Напрями та завдання молодіжної політики на рівні територіальної громади. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2019. № 3 (42). С. 98–103.
2. Овчарова В. С. Молодіжна робота на локальному рівні в південно-східній Україні: сучасний стан та перспективи. Запоріжжя : ФОП Мокшанов В. В., 2018. 140 с.